

1. Horizon: waarheen leidt de weg?

1.1. Oriëntatie

- ✓ Je zat op een katholieke school; bewust onbewust heb je een bepaald mens- en wereldbeeld meegekregen: dat is (een deel van) de horizon waartegen je leven zich aftekent en ontwikkelt.
- ✓ Wat zijn de kenmerken van het christelijk mens- en wereldbeeld? waar bleek dit in onze school? Wat wil je zeker meenemen als inzicht, als attitude?
- ✓ In de corona-tijd vingen we, te midden van de negativiteit, aan de horizon ook een glimp op van een andere wereld: wat zijn de kenmerken van die andere wereld? Wat hebben we geleerd in de quarantaine?

1.2. Inspiratie

- ✓ Wachten op een wonder

Ik heb gehoord dat velen van jullie
op een wonder zitten te wachten,
het wonder dat Ik, jullie God,
de wereld zal redden.
Maar hoe zal Ik redden zonder jullie handen?
Hoe zal Ik recht spreken zonder jullie stem?
Hoe zal Ik liefhebben zonder jullie hart?
Vanaf de zevende dag
heb Ik alles uit handen gegeven.
Ik wacht op het wonder, niet jullie.

- ✓ Ik geloof in een nieuwe wereld

Ik geloof in een nieuwe wereld,
waar jonge mensen vol levenslust,
hun mogelijkheden gebruiken.
Niet om de eersten te zijn
maar om mens te worden
met een groot hart vol hoop.
Ik geloof in een nieuwe wereld vol wijsheid,
die het aandurft met jonge mensen op weg te gaan,
ongedwongen, hand in hand.
Ik geloof in die droom van een wereld
waar ieder ruimte krijgt om zichzelf te zijn
en waar ruimte wordt gemaakt
voor de hele persoonlijkheid.
Ik geloof dat die droom wonderlijk past
in het plan van God,
die wil dat de mens zichzelf mag zijn,
die wil dat de mens meer mens wordt.

✓ Een stem diep in mij...

Het was nacht en ik stond onder de sterren
en een stem van binnenuit vertelde mij:
het wordt tijd om je grenzen te verleggen
ga op weg, bouw een huis als een schip
en vaar naar waar de stroom jou brengt
vraag niet waarom
maar vertrouw
dat alles goed komt

✓ Een droom van een school

Vannacht had ik een droom over onze school,
en het was echt een 'droom van een school'.
Een school waarin mensen elkaar écht ontmoeten,
waar niet alleen cijfers en prestaties belangrijk zijn,
maar wel de mensen die een deel van hun levensweg samen gaan.
Vandaag nemen heel wat van onze leerlingen afscheid van onze school
en op dit moment voelen wij, in ons samen zijn en samen vieren,
een hart kloppen, ons hart voor elkaar.
Wat heeft die school voor ieder van ons betekend?
Wat hebben wij voor elkaar betekend?
Waar werden kansen geboden om te groeien?
Waar was het moeilijk en moesten we met een nieuwe lei beginnen,
elkaar ook kunnen vergeven?
In een katholieke school is er altijd ook
een nog grotere dialoog:
de roep van een ruimere horizon,
een liefde die groter is dan ons eigen hart.
Misschien ligt daar wel 'de droom van onze school'?
Dat dacht ik toen ik vanmorgen wakker werd.

✓ God, geef mij een hart dat vakantie kan nemen

God, geef mij een hart dat vakantie kan nemen,
zich eventjes kan losmaken uit het gareel van de zorg en
verantwoordelijkheid,
dat los en vrij de aarde kan proeven en ruiken
En de lucht en het water en de mensen erbij.
Geef mij een hart, God,
dat klein als een kind de verrassing beleeft
van elke nieuwe horizon,
dat zich laat drijven op de wolken
en gaat rusten in de ondergaande zon.
Geef mij een hart dat kan luisteren naar de vogels,
en kan glimlachen bij de verre geluiden van koeien
als de morgen begint.
Geef mij een hart, God,
een open hart en open handen
om naar de mensen toe te gaan,
te luisteren naar hun verhalen
en te snoepen van hun vriendschap als de avond valt.

Geef mij een hart dat uitnodigt
als een rustbank in de lommer,
iedere voorbijganger,
iedere mens langs de baan.
Geef mij een hart dat zich wil bekeren
tot de eenvoud en het geluk om kleine dingen,
een hart dat kan bewonderen zonder te bezitten,
en kan bidden zonder woorden.
Een hart dat doorheen de dingen kan beschouwen
naar uw eeuwigheid.
En of ik dan in een vliegtuig zal stappen
of mijn fiets zal gebruiken,
of ik aan de ander kant van de wereld
of de andere kant van mijn dorp zal zien,
of de kracht van mijn lichaam
zal meten met de golven,
of stil van de zetel naar het bed zal gaan:
Geef mij een hart dat vakantie kan nemen, God, en dan is het feest al begonnen.

Manu Verhulst

1.3. Illustratie

- ✓ Lied: Oh the deep love of Jesus - Simon Khorolsky:
<https://www.youtube.com/watch?v=KLTu1xv2-Us>
Dit is een bekende christelijke hymne, geschreven omstreeks 1850 door een Londense koopman nadat hij als tiener een zelfmoordpoging ondernam. De onmetelijke liefde van Jezus hield hem tegen en gaf hem opnieuw zin in het leven.
- ✓ Cartoons:

	<p>De Bijbels-christelijke inspiratie is een weg die ons brengt naar een horizon die verschillende vormen kan aannemen en die ook langs verschillende wegen kan bereikt worden. Geloven is onderweg zijn en zich laten inspireren door een rijke traditie.</p>
	<p>In een katholieke dialoogschool nodigt de figuur van Jezus Christus iedereen gastvrij uit om na te denken over het leven. De dialoog wordt gekenmerkt door openheid en werkt versterkend voor alle deelnemers aan het gesprek: christenen, andersgelovigen en niet-gelovigen.</p>